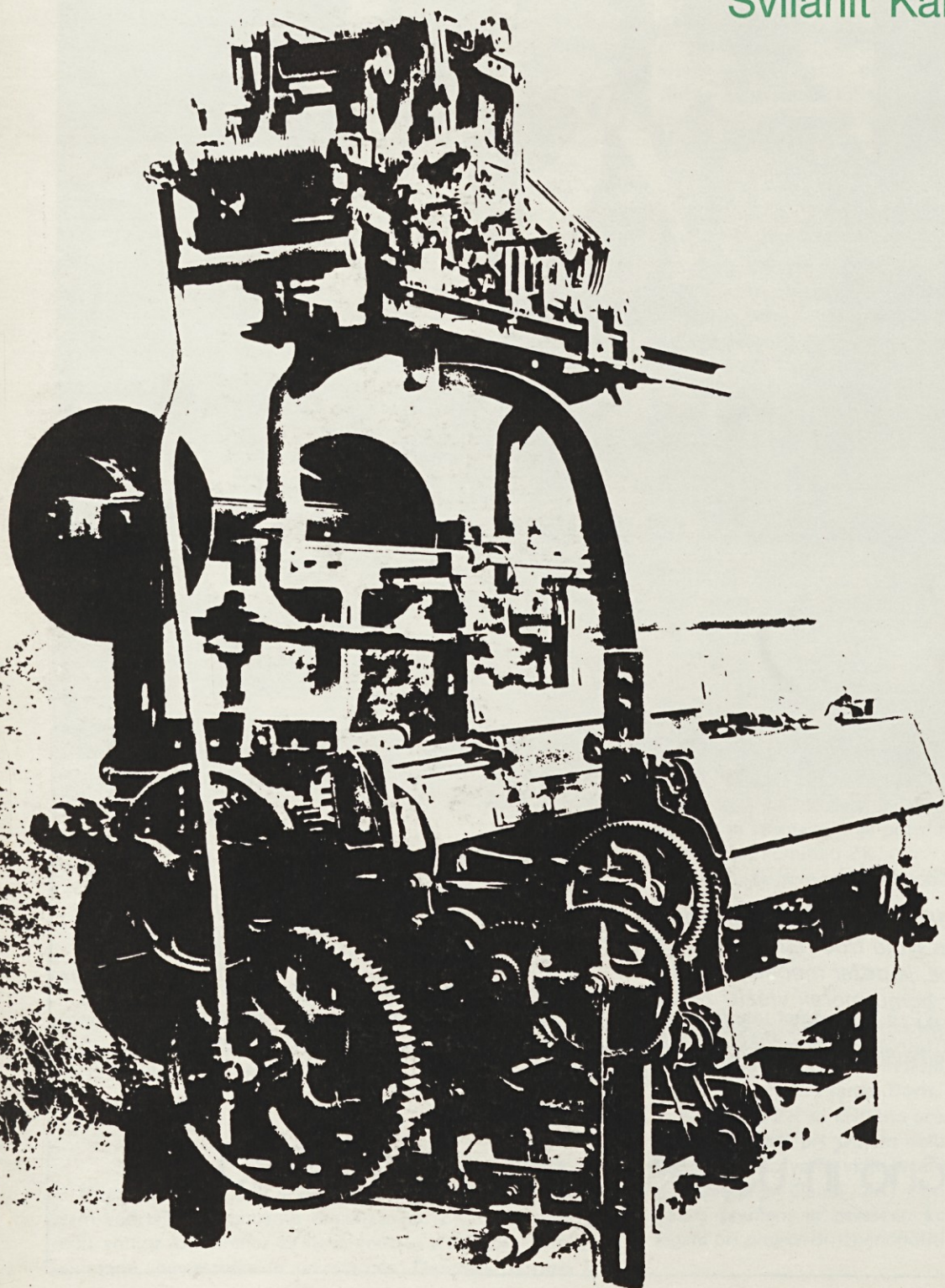

KAMNIŠKI TEKSTILEC

glasilo delovne
organizacije
Svilanit Kamnik **11-12**

Tik pred zaključkom redakcije našega časopisa, še preden so začeli teči tiskarski stroji, nas je nenadoma, z vso svojo trdo resničnostjo prizadel najhuši požar v tovarni doslej. Tkalnico fritirja, srce tovarne, je požar močno prizadel.

Mnogo naporov bomo morali vložiti za saniranje tkalnice, pa vendar nam prvi dnevi po požaru, ko se v odpravo posledic požara vključuje ves kolektiv, dajejo upanje, da bomo s skupnimi močmi premagali vse težave tako, da bo naslednje leto za nas v tovarni in naše svojce resnično

srečno in uspešno novo leto 1980

Matija Jenko

Pred Novim letom

Ob zaključku starega leta in ob vstopu v novo poslovno leto je prav, da se na kratko ozremo, kakšno je bilo naše delo v preteklem letu in kakšne so naloge in cilji, ki nas čakajo v novem.

Nedvomno je leto, katero je za nami, eno najbolj dinamičnih, tako na področju poslovanja, posebno pa še na področju investicij, saj v zgodovini Svilanita še ni bilo tako velike enkratne investicije v zgradbe kot v preteklem letu.

Naši poslovni rezultati so lepi, saj prekoračujemo planske naloge tako v proizvodnji kot prodaji na domačem trgu in tudi v izvozu. Posebno razveseljav je finančni uspeh, ki nam bo pomagal premagati težave pri financiranju investicij. Razmere, v katerih delata TOZD SVILA in skupne službe, so narekovale nujnost gradnje, sicer bi bil zaustavljen razvoj svile, ker v takih prostorih ni bilo mogoče več delati in se razvijati. Tudi upravni prostori in lokacija so zahtevali nujno rešitev, vzporedno s tem pa se je rešil problem obrata družbene prehrane, katerega smo že vrsto let načrtovali.

Posebne pomena je bila izgradnja barvarne metražnega blaga, katera nam bo omogočila razvijanje in širjenje nove tehnologije — novih kvalitet frotirja. TOZD FROTIR si je s to izgradnjo postavil temelje za nadaljnji tehnološki razvoj. Vzporedno s povečanjem barvarskih kapacitet pa so se povečale tudi količine odpadnih tehnoloških vod, zato je bilo nujno zgraditi še novo čistilno napravo.

Poleg pestre gradbene aktivnosti nismo pozabili na nabavo strojne opreme. Dobili smo nov razpenjalno sušilni stroj, 6 statev za frotir in 2 za kratvatno tkanino. Nabavili

smo večje število raznih specialnih strojev za konfekcijo in šivalnico. Tudi na področju investicijskega vzdrževanja smo vložili precej sredstev, pri čemer naj poudarim rekonstrukcijo klimatskih naprav v tkalnici frotirja.

Ti podatki nedvomno kažejo na uspešnost poslovanja in veliko prizadevanje večine članov našega kolektiva. Rezultati pa bi bili lahko še boljši, če bi odpravili subjektivne napake, ki se kažejo predvsem v nespoštovanju delovnih predpisov, premajhni odgovornosti in nezadostnem redu in disciplini.

V prihodnjem letu nas čakajo nove zahtevne naloge. Pred nami je izdelava srednjeročnega plana, v katerem moramo jasno nakazati nadaljnjo smer našega razvoja. Z ozirom na veliko angažiranje finančnih sredstev za odplačevanje anuitet v prihodnjih letih, naj bi bile naše sile usmerjene v nabavo manjkajoče strojne opreme, katera bo dopolnjevala naš tehnološki proces, izboljšanje organizacije dela za večje izkoriščanje že obstoječih kapacitet in racionalnejše delo ter nadaljnje dograjevanje sistema planiranja in zasledovanja proizvodnje. Izpopolniti moramo nagrajevanje za učinkovitejšo izpolnjevanje nenormiranih delovnih nalog. Z vso skrbjo se moramo lotiti boljšega reda in delovne discipline ter jih vključiti v sistem nagrajevanja.

Po zaključku gradnje nas čakajo velike naloge s preselitvijo celotnega TOZD-a SVILE v nove prostore. Dosedanje prostore svile bomo adaptirali in razširili bomo konfekcijo frotirja z ureditvijo medfaznega skladišča blaga in skladišča gotovih konfekcijskih izdelkov. V naš program za prihodnje leto bomo vključili preorientacijo naše kotlarne iz mazuta na plin, ki nam zagotavlja sigurnejše obratovanje.

Ne nazadnje pa moramo posvetiti več pozornosti skrbi za našega delavca in mu nuditi poleg socialne varnosti, katero utrjujemo z razvojem podjetja, tudi izboljšanje družbenega standarda, da ne bo slabši od tistih, katerim mi zagotavljamo finančna sredstva.

Da bomo lahko uresničili zadane naloge, bo potrebno veliko dobrega medsebojnega sodelovanja, dobre volje, sloge in zavesti o pripadnosti kolektivu.

Na zaključku želim vsem članom našega kolektiva prijetno počutje v naši delovni organizaciji, uspešne rezultate in srečno NOVO LETO.

Nova vodstva OOKZ

Na volilni konferenci, ki je bila dne 7. 12. 1979 je bilo razrešeno staro vodstvo in izvoljeno novo.

Za sekretarja je bila izvoljena tov. **Wiegele Inka** za njeno namestnico pa **Rijavec Zdenka**.

Člani sekretariata pa so: **Wiegele Inka**, **Rijavec Zdenka**, **Seljak Bogdan**, **Tušar Mile**, **Trtnik Mija**.

Krapež Boris

V letošnjem oktobru je potekla dveletna mandatna doba vsem vodstvom v osnovnih organizacijah ZK. Zato smo izvedli volilne konference za nova vodstva v OO ZK, to je za sekretarje, namestnike in sekretariate. Desetega oktobra je

bilo še za eno mandatno dobo izvoljeno vodstvo OO ZK Svila, ki je to funkcijo vršilo v minuli mandatni dobi. Ponovno izvoljeni sta tov. **Valerija Sebič** kot sekretar in tov. **Nataša Krapež** kot namestnik sekretarja. Sekretariata nismo volili, ker imamo sedaj še premalo članov. Z našim predlogom se je strinjala in ga potrdila tudi kadrovska komisija pri občinskem komiteju ZK.

Upam, da bomo tudi v bodoče uspešno delovali.

Valerija Sebič

Na volilni konferenci, 6. 12. 1979 so bili v novo vodstvo OO ZK DSSS soglasno izvoljeni: za sekretarja tov. **Kužnik Adi**, za namestnika sekretarja tov. **Pinterič Marinka**, za evidencičarja tov. **Frantar Boris**.

Člani OO ZK so kritično ocenili dosedanje delo in opozorili na slabosti pri svojem delu. V prihodnje bo treba več pozornosti posvetiti vključevanju mladih v ZK, predvsem pa izobraževanju članov ZK, kajti zavedati se moramo, da je dobro poučeni in osveščen komunist veliko lažje kos nalogam pri svojem družbenopolitičnem delovanju.

Tomšič Rika

Ivana Skamen

V ŽIVO

Svilanit na valu 202

Tistega torkovega dopoldneva, 20. novembra, smo mrzlično pričakovali novinarsko radijsko ekipo RTV Ljubljana – VAL 202. Zbirati smo se pričeli že približno uro pred pričetkom oddaje „V ŽIVO“. To je oddaja iz življenja delovnih organizacij, ki je sicer na programu vsak torek. Zbrali smo se, da bi v približno eno uro trajajoči oddaji predstavili našo tovarno.

Nenavadnega razpoloženja smo bili. Še najboljše volje je bila voditeljica oddaje, reporterka tov. Alenka, saj je niti „parni torek“, zaradi katerega se je morala v Svilanit pripeljati z izposojeno DIANO, ni spravil ob dobro voljo. Prijazno se nam je nasmihala, kot da bi s tem hotela povedati, da bomo oddajo prav zagotovo odlično izpeljali.

Sami o tem nismo bili tako prepričani in naši nasmeški so bili iz minute v minuto bolj kisli. Modro smo molčali in vsak izmed nas se je potopil v svoje misli, v katere se je takrat marsikateremu prikradla tiha želja, da bi se izmuznil iz spiska sodelujočih v napeto pričakovani oddaji „v živo“. Mislim, da sem bila med prisotnimi edina, ki nisem trepetala na kraju dogodka (v vzorčni sobi); tam sem bila le zato, da bom pridno vihtela pero in beležila vse, kar se bo dogajalo v začasno dobro opremljenem „studiju“.

Zdaj bo šlo pa zares, sem si mislila, ko je radijski tonski tehnik postavil na mizo mikrofone in slušalke, preko katerih smo izmenoma poslušali glasbo pred pričetkom oddaje ter med oddajo samo. Ja, ja, če ti „živčki“ ponagajajo je glasba prav imenitno zdravilo zanje. No, tako hudo pa spet ni bilo, saj se nihče ni onesvestil ali zapustil prizorišče dogajanja, ampak smo se pogumno vdali v usodo.

„Pripravite se, po tej melodiji, se bo oddaja pričela“, smo zaslišali tonskega tehnika, ki je ves čas oddaje pridno mešal svoje „tonske sposobnosti“ v reportažnem kombiju pred komercialo. Utihnili smo, le tov. Novak se je še oglasil, da ni prav, da se mora prvi vključiti v pogovor, saj je sicer Silva vedno na repu vseh razgovorov. Nič ni pomagalo in moral se je zadovoljiti z odgovorom enega od prisotnih, da bo tokrat pač prvi. Utihnil je in verjetno še zadnjič v mislih preraču-

Reportažni avto s tonskim tehnikom pred tovarno

Poslušanje glasbe pred pričetkom oddaje

nal, koliko kravate se izdelata na leto, koliko jih naredimo iz metra blaga in še kup koristnih reči, za katere vedo odgovore le...

Napovedana zadnja melodija pred oddajo se je iztekla, a glej ga radijskega škrata, pričela se je nova. Torej smo se nervirali 5 minut prezgodaj, vendar pa smo s tem pridobili zopet nekaj trenutkov za „tiho“ razmišljanje. Novih, nepredvidenih pet minut je hitro minilo, predvsem po zaslugi razigrane melodije, ki ji je uspelo izvabiti naše pritajeno mrmranje (ki petju ni bilo preveč podobno) po veselem taktu glasbe.

„Zdaj pa zares, vsak trenutek se bomo vključili v ljubljanski studio, pripravite se!“ se je oglasil tehnik. „Tišina, prosim“, smo še zaslišali glas reporterke Alenke in že čiz hip nas je njen sproščeni glas zavedel v prve trenutke oddaje „v živo“. „Lep pozdrav vsem poslušalcem VALA 202. Oglašamo se vam iz delovne organizacije Svilanit v Kamniku... Poglejmo 30 let nazaj, v leta, ko je bilo v Svilanitu zaposlenih 50 delavcev in 15 statev...“

Tov. Novak, na vrsti si, so mu govorili naši pogledi, ki so bili tisti hip vsi uprti vanj. Tudi odkašljati se ni imel več časa, no pa je vseeno dobro začel. Na koncu bi mu lahko čestitali za uspešno predstavitev TOZD SVILA, o kakšni tremi pa sploh ni bilo govora.

Že smo pohiteli naprej, z mislimi pa smo se za 25 let vrnili nazaj, ko je tov. Alenka spomnila poslušalce radia na priljubljeno Svilanitovo reklamo: „Kravata ni copata...“. Pa je brž zraven še dodala, da ni bila nič manj uspešna reklama z brisačo ogrnjena gola deklica. To nas je razvedrilo in pregnalo najhujšo tremo. Z reklamo je tako zaključila pogovor o proizvodnji svilenih izdelkov in spretno navezala pogovor na našo drugo proizvodno dejavnost, t.j. na proizvodnjo frotirja, brisač in konfekcijskih izdelkov iz frotirja. Besedo o tem je prepustila tov. Jenku, ki mu seveda o tem ni bilo težko spregovoriti, saj je „star frotiraš“.

Ker je med poslušalci radijske oddaje veliko gospodinj, je tov. Alenka povprašala tudi po praktični uporabi naših izdelkov; gospodinj se rade pritožujejo na obstojnost barv brisač. Zato je tov. Wiegela povedal naslednji praktični nasvet (navajam ga v celoti, ker mislim, da ga bo marsikatera naša delavka s pridom uporabljala pri pranju perila):

PRI PRVEM PRANJU NAJ SE TEMNE BRISAČE PEREJO LOČENO OD OSTALEGA PERILA.

Pranje je dovoljeno pri 60°C.

Priporočljivo je dodajanje mehčalcev.

Priporočila se sušenje v senci.

Likanje ni potrebno.

„Kravata ni copata“ . . . je novinarka Alenka spomnila poslušalce na našo popularno reklamo

Hvala za nasvet, uporabljale ga bomo s pridom.

Za začetek je bilo kar dovolj in v studiu so zavrteli nekaj glasbe. Voditeljica oddaje nas je opomnila, da smo za začetek še preveč govorili. Imeli smo na razpolago nekaj trenutkov za sprostitev. Napetosti pred oddajo ni bilo več čutiti in šale na račun naših vrlih govornikov so kar deževale. Tov. Novak se je smejal v brk vsem, ki bodo morali dokazati svoje govorniške sposobnosti kar že v nadaljevanju oddaje.

Po veselem premoru smo se zopet umirili in čakali, da bo konec popevke, ki je bila tokrat zelo romantična. Tudi vnete poslušalke naše oddaje, tovarišice iz komercialne službe, ki so se zbrale onstran stene, le nekaj metrov proč od nas, so čakale na nadaljevanje oddaje. Mi tu pa smo za zaključek še zamenjali slušalke, saj so si jih morali namestiti naslednji sogovorniki oddaje.

Po izpeti melodiji, se je v oddajo zopet vključila prva tov. Alenka (še sreča, da je bila vedno ona prva) . . . Besedo je prepustila tov. Repiču, ki je pripovedoval o prodaji, nadaljevala je tov. Drobničeva s pripovedovanjem o sodelovanju s Plavo Laguno iz Poreča. Tov. Perčičeva, tkalka iz tkalnice frotirja, ki je bila ves čas čisto tiho in kot je kasneje sama povedala, da se je bala, da ji bo ob njenem nastopu jezik otrpnil, je spretno nadaljevala pogovor o počutju delavke, ki se po nočnem delu v tovarni, nikakor ne more odpočiti. Še težje je materam, ki jih čakajo doma otroci. Kljub temu, da je nočno delo stimulirano z raznimi dodatki in ugodnostmi, ti ne oddtehtajo posledic, ki jih pušča nočno delo na zdravju delavk. V razgovor se je vključil še tov. Zakrajšek, ki je spregovoril o preventivnem okrevanju delavk na nočnem delu in o brezplačni malici, na zaključku pa je poudaril, da bomo morali na tem področju za naše delavce več storiti. Ob tem sem se spomnila, kolikokrat so bile že izrečene te besede, žal pa ostaja vse le pri besedah.

Pogovor je nadaljeval tov. Nograšek. Spregovoril je o inventivni dejavnosti v Svilanitu, ki je bila pred leti zelo razgibana, kasneje pa je nekaj let mirovala, ker pravila dejavnosti in nagrajevanja niso bila urejena. Stanje se je zdaj nekoliko izboljšalo, še vedno pa ni zaživelo kot bi moralo, je še na

ALI ŽE VESTE . . .

. . . da so francoski franki toliko vrednejši od dinarja, da se izplača prekiniti bolniški stalež v „dinarjih“ in se odpeljati v Francijo po „franke“ . . .

koncu pogovora pristavil Ivan. Voditeljica oddaje nam je dala znak, da je drugi del pogovora zaključen.

Pred zadnjo vključitvijo v oddajo smo se pomenkovali že prav sproščeno in vsi v en glas zatrjevali in modro prikimali, da je pravzaprav takšna oddaja zelo zanimiva reč, tako za nas, kot za poslušalce radijske oddaje, ki so marsikaj slišali o Svilanitu. Oddaja bo prav gotovo prispevala k še večjemu povpraševanju in nakupu naših izdelkov . . . Priznati smo morali, da je bila to imenitna priložnost za poceni ali skoraj zastonj reklamo. No, čisto zastonj že ni bila, samo spomnimo se, koliko treme smo vložili vanjo, pa živcev . . .

„Tišina“, nas je v plazuo neumnih besed in šal prekinila voditeljica oddaje in po nekaj trenutkih smo se zopet vključili v oddajo.

„Trideset let dela vsakega posameznika se danes kaže v tem, kar Svilanit danes je. Pred tednom dni, so si tudi kupci Svilanitovih proizvodov lahko ogledali tovarno . . .“ No, tale njen novinarski nos pa ne odneha; zelo je radoveden, smo si mislili in nato prisluhnili besedam tov. Matičič Melite, ki je prikazala delo v vzorčnem oddelku, kjer naše desenaterke in kreatorji snujejo ideje, vzorce in kroje, ki morajo biti najboljši, najkvalitetejši in moderni. Morala je spregovoriti še o kravatah in skoraj bi se ji pošteno zataknilo, če ji tov. Repič ne bi priskočil na pomoč. Brž ji je pokazal na svojo kravato, kar je pomenilo ozki kraj, in s prsti mrzlično poskakoval po mizi, kar je pomenilo drobni vzorci. Tov. Melita je odlično sprejemala njegovo mimično spretnost. Zardelih lic je končala svoj prispevek v oddaji, imela pa sem občutek, da si je potihoma prisegala, da jo na kaj takšnega ne bodo več pripravili.

„Slišali smo tudi o modni reviji in koncertnem programu na Otoku na Bledu, ki ste jo pripravili za svoje kupce“, je nadaljevala tov. Alenka. „Samo od sebe se vsiljuje vprašanje, če tako praznovanje le ni preveč blesteče . . .“, je nadaljevala in prepustila besedo tov. Repiču, ki je v svojem pogovoru poudaril, da smo našim poslovnim partnerjem širom naše domovine želeli pokazati, koliko in kaj smo v 30 letih dela uspeli ustvariti in, da je naš uspeh tudi delno njihova zasluga. Obisk smo izkoristili tudi zato, da smo jim prikazali v modni reviji naše konfekcijske modele, ki si uspešno utirajo pot na domače in tuje tržišče. Kupci so bili nad revijo zelo navdušeni, kar nam je lahko v zadovoljstvo in prepričanje, da bodo še v bodoče naši zvesti odjemalci. Tov. Repič je na koncu še pristavil, da je bila to gospodarna investicija, ki se bo dobro obrestovala.

Oddaja se je bližala koncu. Še besedo, dve o tem, kako dober gospodar premišljuje o jutrišnjem dnevu je povedal tov. Jenko.

Ko smo zaslišali pozdravne besede vsem poslušalcem pri radijskih sprejemnikih, smo zares dojeli, da je oddaja zaključena in s tem tudi naš nastop „v živo“.

Povsem drugačne volje, kot pred oddajo, smo pohiteli za vsakdanjimi delovnimi nalogami, na katere smo ta čas pozabili. Nič čudnega, saj so bili trenutki oddaje „v živo“ resnično tako živi, da je marsikdo celo pozabil, kako mu je ime. Trenutki napetosti so bili za nami; že smo se s polno vneto spoprijemali s povsem vsakdanjimi problemi in težavami, ki jim pač nikoli ni konca. Tokrat so nam bile te v veliko olajšanje.

ALI ŽE VESTE . . .

. . . da je bil predlog za ustanovitev nove službe za razporejanje transportnih vozil z navdušenjem sprejet.

Vodja službe naj bo avtor ideje . . .

Boris Zakrajšek

Na obisku pri predsedniku občine

Vsi ga dobro poznamo, še pred kratkim je bil direktor naše delovne organizacije. Tov. Ribaš ing. Slavko me je lepo sprejel v občinski hiši. Segel sem v roko predsedniku skupščine, ki je še nedolgo tega bil naš sodelavec. In s kakšnim namenom smo se odločili, da ga poprosimo za intervju. Uredniški odbor je bil mnenja, da je prav, da iz „prve roke“ slišimo kaj je novega v občini Kamnik, ali bolje, kaj si lahko občani občine Kamnik obetajo od leta 1980.

Sprejel me je v pisarni, ki s slikami in raznimi drugimi eksponati potrjuje 750-letnico Kamnika. Med njimi mi je vzpodbudila zanimanje miniaturna predstavitev ladje Splošne plovbe Pirana, ki nosi ime Kamnika.

Bil je čas za pričetek pogovora. Enotna sva si bila, da spregovoriva o nekaterih problemih odkrito, brez „dlake na jeziku“.

Tovariš predsednik, ko smo še skupno delali v isti hiši, smo se v raznih pogovorih mnogokrat kritično ozrli na razvoj turizma in gostinstva v naši občini. Kako gledate sedaj na to?

Res je, s stanjem nismo zadovoljni. Posebno pozornost zadnje čase posvečamo Veliki planini ali točneje temeljni organizaciji **HOTELI IN ŽIČNICE**. Ta že več let posluje z izgubo. Izdelali so sanacijski program, ki pa po našem mnenju ni dajal ugodne rešitve. Na zadnji seji IS v začetku meseca decembra smo predlagali, da se najprej v okviru Delovne organizacije **GOLF** in **TURIZEM** najde rešitev za pokrivanje dosedanje izgube in zagotovitev obratovanja gondolske žičnice. Vzporedno pa bi pričeli z akcijo o ustanovitvi samoupravne interesne skupnosti rekreacijsko turističnega centra **VELIKA PLANINA**. Z oprostitvijo plačevanja določenih dajatev in z odpisom kreditov iz sklada skupnih rezerv, naj bi pomagali k sanaciji. Z ustanovitvijo **SIS** naj bi dosegli optimalen razvoj Velike planine, prišli do novih naložb ter v povezovanje vključili celotno kamniško-domžalsko in ljubljansko regijo.

Velika planina pa le ni edina tema o kateri se občani v tem trenutku pogovarjajo, ko nanese beseda o turizmu. Tu je še Vaseno, Kamniška Bistrica in podobno. Kaj mislite o tem? **SIS** bo namreč lahko reševala problem Velike planine ne pa problema ostalih turističnih točk v naši občini, ki tudi niso na zavidljivi ravni?

O Vasenem smo prezgodaj pričeli govoriti na veliko. Raziskave so pokazale, da za kakšen večji obseg ni dovolj vode. Ta zadošča le za manjši bazen. Če bi hoteli, da investicijo Vasena prevzame kakšna gostinska organizacija združenega dela, bi poprej to morali še bolj raziskati ali je za kakšno večjo zadevo sploh dovolj vode. Mi smo to vključili v naš srednjeročni plan in o tem se bomo v razpravah tudi odločali.

Tudi Kamniška Bistrica predstavlja pomembno turistično točko. Vendar tam večjih turističnih zmogljivosti ne bomo gradili, saj gre za zaščiteno področje, pa še rezervat pitne vode imamo v Kamniški Bistrici. Mnogo izletnikov obiskuje Kamniško Bistrico, ki s turistično ponudbo niso zadovoljni. Obstoječe objekte bi bili smiselno povezati, vendar za sedaj nimamo ustreznega nosilca. Da se razumemo, imamo dovolj organizacij združenega dela na področju gostinstva, vendar gre po mojem mnenju za kadrovske probleme. Trudili se bomo ter še nadalje podpirali to dejavnost z usmeritvijo tudi na kmečki turizem.

Naše bralce bo verjetno zanimalo, kako je z razvojem trgovine v Kamniku in izgradnjo nekaterih pomembnih komunalnih objektov?

Dokončno smo določili lokacijo za novo blagovnico, ki bo stala v soseski BS-3 in za katero je že izdelan idejni projekt. Predvidevamo, da se bo z deli pričelo že v letu 1980, investitor naj bi bila Kočna. Ta bo poleg te investicije pričela z urejanjem prodajnih prostorov v industrijski coni, najprej za prodajo gradbenih materialov, kasneje pa naj bi tam stal investicijski center s skladiščnimi prostori.

Naj dodam, da bo bodoča blagovnica služila tudi prodaji tekstilnih izdelkov. Poleg bančnih sredstev Kočna resno računa tudi na združevanje sredstev z organizacijami združenega dela naše občine.

Aktivnost na področju komunalne dejavnosti je v zadnjem obdobju doživela velik razmah. Obvoznica je pomembna investicija in naša naloga je, da do maja 1980 zaključimo 1. fazo njene izgradnje. Čistilna naprava že obratuje in nanjo so se priključili vsi večji onesnaževalci Kamniške Bistrice. Komunalna skupnost je tudi nosilec gradnje avtobusne postaje z zakloniščem. Komunalno bo potrebno opremiti obrtno cono — njen severni del in za predvideno stanovanjsko izgradnjo komunalno urediti Novi trg.

Očitno je, da smo v zadnjem obdobju v Kamniku postali aktivnejši. Je osnova zato iskati v večji gospodarski rasti industrije?

Še nedolgo tega smo se o gospodarstvu pogovarjali, da je premalo smelo. Investicije v letu 1979 in predvidene za leto 1980 kažejo, da so se delovne organizacije bolj smelo vključile v nove proizvodne programe, saj je predvideno v letu 1980 za 73 starih milijard novih investicij. V letošnjem letu bomo dosegli celo večjo rast od pričakovane. Družbeni proizvod bo večji za 9 % ob 1 % manjši stopnji zaposlenosti. Produktivnost in kvaliteta dela imata tu znaten delež. Lepe rezultate smo dosegli v izvozu, ki je večji od plana, od realizacije v letu 1978 pa večji celo 40 %.

V letu 1980 pričakujemo nekoliko manjšo rast (4–5 %), rast produktivnosti za 2,8 % in zaposlenost za 2,2 %. Razlogi za manjšo planirano rast v letu 1980 so predvideni ostriji pogoji gospodarjenja tako doma kot na tujem.

Tov. predsednik, preden zaključiva najin pogovor, še vprašanje, kako sedaj gledate na Svilanit in kakšne so vaše želje v letu 1980?

Občutek pripadnosti v Svilanitu še vedno ostaja, saj je tam ostalo moje dolgoletno delo. Vendar poskušam pri svojem dnašnjem delu pomagati vsem in ne delam nobenih razlik. Premalo časa sem še na novi delovni dolžnosti, da bi lahko povedal kako se danes počutim. Dela je veliko, širina delovanja prav tako, angažiranost zato toliko večja. Pridobivam si še določene izkušnje na področjih na katerih pred nastopom na novo delovno dolžnost nisem deloval. Kaj si želim? To, da bi med nami vladala enotnost, da za uresničitev dogovorjenih ciljev storimo vse kar je v naših močeh. Vam v Svilanitu pa želim srečno in uspešno leto 1980.

Anka Hubad
Marija Mlakar
Alenka Doplihar

V Svilanitu si želimo . . .

Ob izteku starega leta se oziram v preteklost, ocenjujem svoje dosežke in grajam napake. V prihodnost pa zremo z novimi načrti in mnogimi željami v mislih, polni upanja, v pričakovanju novih uspehov in dosežkov.

Zdaj pa prisluhljivo željam naših sodelavcev:

V TOZD frotir sem najprej obiskala delavce vzdrževalne enote. V mehanični delavnici niso hoteli govoriti o svojih željah za leto 1980. Najbrž so zadovoljni s tem, kar imajo.

Potem sem nekoliko nejevoljna poizkusila srečo pri električarjih. Tovariš LEON PREGEL, mojster v naši električarski delavnici je rekel, da ima toliko želja, da mi bo zmanjkalo papirja. Želi si, da bi v prihodnosti bolje sodelovali s „šlosarji“, kajti delo na tem področju ni usklajeno, zato je v zvezi s tem delom mnogi kritike „češ, električarje moramo vedno čakati“, v trenutku, ko jih potrebujejo, so na delu drugje. Želi si tudi, da v novem letu ne bi več manjkalo materiala. Stalno pomanjkanje materiala namreč povzroča zastoje pri delu, trpijo pa tudi redna vzdrževalna dela na strojih. Ko se tovariš Leon ozira v preteklost, ugotavlja kot

„Manj zastojev zaradi pomanjkanja materiala“

aktivni sodelavec pri organizaciji rekreacije, da včasih niso tako skrbeli za delavca in da ni imel takšnih možnosti za rekreacijo. Sedaj se lahko spočije in obnovi svoje moči v naših počitniških kapacitetah na Rabu, Novigradu, Lošnju in na Veliki planini. Kot oskrbnik naše kočje na Veliki planini pa si želi, da bi sproti izvrševali obnovitvena dela in popravila, da nalogi ne bi ostajali neizvršeni. Zase si želi zdravja, da bi bil lahko še dolgo športno aktiven.

Tovarišica TONČKA PAVLIČ, krojilka v konfekciji frotirja je z delom in medsebojnimi odnosi zadovoljna. V novem letu si želi, da bi se obrat konfekcije preselil v nove prostore, ker se sedaj zelo na tesnem. V večjem prostoru pa bi bilo delo produktivnejše in kvalitetnejše. Kot predsednica IOOOS TOZD Frotir II. se zaveda, da na področju nagrajevanja sindikalna organizacija ni dovolj močna in aktivna, zato želi, da bi v novem letu novoizvoljeni člani IO bolje uresničili vlogo sindikata — skrb za delavca, upravljalca tako za njegovo materialno osnovo kot za njegov večji vpliv v današnji družbi. Želi si, da bi se naredilo več konkretnega na področju ugotavljanja delovnega tempa. Tam, kjer veljajo WF norme, se morajo delavci truditi, da dosegajo predvidene rezultate dela in je njihov delovni čas do minute izpolnjen. Tam, kjer teh norm ni, je delovni tempo precej nižji, delavci pa dobijo za podobno ali enako delo višje plačilo. Prizadevati si moramo za nagrajevanje po delu, postaviti približno enak tempo dela ter poiskati nove oblike nagrajevanja, če stare ne ustrezajo. Ni pravilno, da tisti, ki vlaga v delo več truda, manj zasluži in obratno. Tončkina velika želja je, da bi lahko v novem letu uspešno nadaljevala s šolanjem na Tehnični tekstilni šoli. Zaveda se, da bo morala vložiti veliko truda, da bi dosegla postavljeni cilj. V delovni organizaciji in v svoji enoti pričakuje razumevanje.

Tovarišica MAJDA REPNIK, adjustirka plaščev v konfekciji frotirja bi rada ostala na tem delovnem mestu tudi v prihodnosti. Želi si, da bi ji popravili delovno mizo, ki je že

„Več pristnih in tovariških odnosov“ si želi Majda

zelo dotrajana in se na obrabljenih robovih zatikajo zanke plaščev. Potolažim jo, da je obratovodja že sigurno oddal naročilo za popravilo mize in da se ji bo ta želja sigurno kmalu izpolnila. Želi si bolj tovariških in pristnih medsebojnih odnosov v enoti in da bi se vsaka brigala zase. „Namesto da si brusijo jezike, naj se bolj zavzamejo za delo in potem bo manj slabe volje v delavnici!“ je zaključila Majda.

Tovariš KAREL ROBIDA, predelavec na strižnem stroju v oplemenitilnici si želi, da bi v novem letu vsi čutili več odgovornosti do dela in delovnih sredstev in da bi bolj spoštovali delovno disciplino. Vodstveni in vodilni delavci naj nam bodo za vzor, ne pa da nam oni dajejo slab vzgled n.pr. s pogostimi izhodi in z odsotnostjo ob delovnih sobotah itd. „Kot mnogim drugim tudi meni ni vseeno, kako nam bo šlo ob vseh milijardnih investicijah. Zato poudarjam, da bi se morali na vsakem koraku zavedati prav vsi velike odgovornosti in po svojih močeh prispevati k uspešnemu zaključku obrata družbene prehrane in obrata TOZD Svile. Pametno in gospodarno moramo razpolagati s sredstvi, izogibati se moramo zaletavim odločitvam. Večkrat imajo nepremišljene odločitve in grobe napake odgovornih delavcev za posledico nadurno delo. Tako grede sredstva za nepotrebne nadure, namesto da bi jih porabili za plače.“ Želi si, da bi v prihodnosti bolj upoštevali inovacijske predloge, ki jih dajejo delavci iz neposredne proizvodnje. Boli ga, da največkrat nihče ne upošteva predlogov, ki bi olajšali, ali izboljšali delo.

V novi oplemenitilnici ima tovariš Karel nekoliko slabše delovne pogoje. Sedaj pride v kontakt z različnimi kemikalijami, ki škodujejo njegovemu zdravju. Zaveda pa se, da se bo temu moral nekako privaditi. Zase si želi v zasebnem življenju predvsem zdravja, vsemu človeštvu pa želi mir na svetu. Da bi se končno rešili bojazni, ki visi kot mora nad nami, bojazen pred spopadom svetovnih sil, ki bi razblinil vse naše upe in želje v nič.

Tovariš JOŽE MAČEK, dolgoletni delavec v barvarni si želi, da bi odpravili v prihodnosti probleme zaradi neopravičenih izostankov. Zelo težko je organizirati delo z majhnim številom delavcev. Poostri bi morali disciplino, ker je preveč zamujanja. Delavci bi se morali bolj zavedati svoje odgovornosti pri delu. Na preventivno okrevanje bi morali pošiljati več delavcev iz barvarne, saj se tudi oni starajo in delo je zahtevno. Želi si, da ne bi bilo vojne in da bi bili vsi zdravi.

Tovarišica MARIJA IPAVEC, ki je že vrsto let zaposlena v delovni enoti šivalnica, poudarja, da bi v prihodnosti morali bolj krepiti in ohranjati tovariške odnose v enotah in v podjetju. Nato ji je beseda stekla: „Delavci v neposredni proizvodnji imamo večkrat grenak občutek, da smo manj vredni, ker nimamo izobrazbe in ker se večkrat ne znamo prav izraziti. Največkrat pa vemo, kaj je prav. Želela bi, da bi moje sodelavke in jaz dobile občutek, da smo tovarni res potrebne in da tudi naše delo pravilno vrednotijo. Mislim, da bi v bodoče morali bolj gospodarno upravljati z družbenimi sredstvi in bolj varčevati na vseh področjih. Če gledamo pri delavcu na vsak dinar, pazimo tudi drugje na milijone! Želela bi tudi, da bi se čutilo večjo pripadnost in navezanost na naš Svilanit. Zavedajmo se, da si tu služimo svoj vsakdanji kruh in čim več bomo ustvarili, tem več bomo imeli.“

Marija je še predlagala, da bi uvedli preventivne sistemske preglede tudi v drugih enotah in ne samo v tkalnici. To si sigurno zaslužijo tudi druge delavke, ki so v Svilanitu že 15, 20 ali več let. „Delavke – matere – samoupravljalka bi morale odločno protestirati proti uvedbi 40-letne delovne dobe za ženske. Vsi vemo, da opravljajo žene pri nas še vedno dvojno delo – službo in gospodinjstvo, zato so po 35 letih dela izčrpane. Bolje bi morali poskrbeti za tiste, ki so 2 ali 3 leta pred upokojitvijo, poiskati bi jim morali primerno

„Čutiti moramo večjo pripadnost Svilanitu“

zaposlitev in ustrezno plačilo.“ Zase si želi le zdravja, da bi zmogla še vse napore do upokojitve. Tudi ona je namreč ena tistih mamic, ki so morale zaradi majhnih otrok brez varstva ostati nekaj let doma.

Tovariša POLDE GOLOB in JANI VRANKAR sta v en glas povedala, naj bi v prihodnosti čimprej ukinili nočno delo. Delavke in delavce to utruja in izčrpa. Ni več takih,

„Čimprej ukiniti nočno izmeno“ si želi Jani

ki bi za boljši kruh žrtvovali svoje zdravje, več je vreden nočni spanec. Oba želita, da bi končno usposobili nove klimatske naprave v tkalnici, ki so bile tako drage pa še sedaj ne delujejo. Prevelika so nihanja temperature in enkrat jih zebe, drugič jim je prevroče (27°C), relativne zračne vlage pa je tudi 98 %, da bi delavci skoraj lahko uporabljali dežnike. Kje je zavest tistih, ki bi morali to dobro odpraviti? ! Kolektiv je v ta namen združil milijone, nekaterih odgovornih — menda izvajalcev pa te pomanjkljivosti sploh ne motijo. Take investicije bi morali izpeljati do konca s polno mero odgovornosti.

Oba želita tudi, da bi v prihodnosti izboljšali medsebojne odnose, razumevanje in sodelovanje, kajti le to rodi uspehe. Na žalost sedaj ni pravega sodelovanja med mojstri samimi, niti med tkalkami. Odnosi med mojstri in tkalkami tudi niso zadovoljivi. Delo na tkalskem stroju pomeni upravljanje milijonskih vrednosti. Zato nam ne sme biti vseeno, kako stroj vzdržujemo in poslužujemo ter kakšno kvaliteto blaga proizvedemo na njih. Želita si tudi dobrega poslovanja, da bi lahko odplačali vse kredite in da bi postopoma lahko tudi več namenili za plače delavcev. Z osebnimi dohodki ne smemo ostati preveč na repu v občini. Več denarja bi morali nameniti slabo plačanim delovnim mestom, s tem bi tudi nekoliko zavrli odhajanje delavcev iz delovne organizacije in odpravili tudi druge probleme. Enotna sta v želji, da bi bil mir na vsem svetu brez političnih pretresov. Zase pa si želita zdravja.

Tovarišica ANA ZARNIK, malerka v tkalnici forotirja bi rada, da bi se ukinila nočna izmena. Sprašuje se, če bodo maljše tkalke vzdržale toliko let na delu v nočni izmeni. Res da imajo boljše pogoje: novejša statva, urejene klimatske razmere, večjo socialno varnost, posluževati pa morajo več strojev. Nočno delo pa je zanimivo le toliko časa, dokler si mlada delavka ureja dom in ustvarja družino. Ko ima

osnovne stvari za gospodinjstvo pa višji zaslužek v nočni izmeni ni več interesanten. Tovarišica Ana si želi tudi, da bi bila zdrava in bi tako lažje zdržala še teh nekaj let do upokojitve.

Tovarišici MARI KOŽELJ in SILVA MAJDIČ, robliki po širini v šivalnici si želita, da bi manj popravljali delovne norme. Kadar pa je to nujno potrebno, naj bo spreminjane

„Za starejše delavce bi bilo potrebno boljše poskrbeti“

Mnogo let je Ana zapustila v nočni izmeni

„Vsem enake pogoje dela“

norm strokovno pripravljeno z ozirom na tempo dela približno povsod enako. Kadar oblikujejo nove norme, je v enotah veliko razburjenja in slabe volje, kar zmanjšuje efekt dela. Tovarišici sta takole nadaljevali: „Osebni dohodki so prenizki, zato se nekatere delavke trudimo, in s preseganjem norme vsaj nekaj več zaslužimo. Misliva, da so včasih ugotovitve o prenizki normi pre nagljene in pavšalne. Pregledati bi morali prej delo na vsej črti, ugotoviti tempo in šele potem postavljati zaključke. Ne strinjava se z administrativnim poviševanjem norm, čim ugotovijo iz podatkov preseganje le teh. Vsem, ki so za isto ograjo naj bi nudli enake pogoje dela, isti tempo dela in enake možnosti zaslužka.“ Mnenja sta, da je vzrok velike fluktuacije v šivalnici in drugje nizek osebni dohodek in visoke norme. Zato ni čudno, da si delavke iščejo boljši zaslužek in lažji tempo dela. „Tudi za tiste delavke, ki se staramo, bi morali nekako poskrbeti, ker takšnega tempa ne bomo vzdržale do upokojitve.“

Tovarišica MILENA SUŠNIK, kreatorka v vzročno oblikovalnem oddelku pripravlja kolekcije plaščev — vzorce za našo konfekcijo. Želi si, da bi imele v prihodnosti kolekcije plaščev za prodajo večjo širino kot doslej. Zaveda se, da so v konfekciji problem manjše serije, kar povzroča slabo doseganje planov in še več vzporednih problemov. V svoji skicirki ima Milena veliko modelov, izmed katerih se morda polovica izbere za kolekcijo. Ko je pripravljala kolekcijo za leto 1980, je pripravila 45 konfekcijskih modelov, izmed teh so izbrali le 8 modelov za redno proizvodnjo. V proizvodnji so večinoma klasični modeli, veliko je tudi starih, ker so ti po mnenju naših prodajnih referentov najbolj sprejemljivi za trg. Tako na žalost ostanejo novitete in moderne zamisli v skicirkah ali vzorčnih modelih. V prihodnosti bodo nekaj teh novitet izdelovali v proizvodnji za boutique, kjer še niso izkoriščene vse možnosti.

„Na srečanju s kupci na Bledu smo prikazali povabljenecem približno 50 modelov. Občinstvo jih je sprejelo z navdušenjem in pohvalo. Tak širok prikaz modelov nam dviga samozavest, ki je pri kreiranju pomembna, dviga pa tudi ugled naše delovne organizacije.“

Tovarišica BOŽA ČASL, tehnični korespondent v TOZD Svila je v Svilanitu že 14 let, trenutno pa dela na delovnem mestu vodje skladišča. O svojih željah mi je povedala to: „Želja je veliko, zelo pa si želim, da bi se vrnila na svoje delovno mesto. Saj mi je to delo kar všeč, le neprimerni prostori me zelo motijo. Upam, da bomo v novih prostorih veliko lepše poskrbeli za kupce, ki pridejo nabavljati v naše skladišče.“

Želim, da bi se z ustanovitvijo oddelka otroškega varstva za otroke naših delavcev, kmalu uresničila želja mnogih mamc.

Tovarišica MARA PETJE na izdelavi galirung, v Svilanitu je že 32 let, od tega dela 27 let kot tkalka. Na moje vprašanje, kaj si želi v novem letu, se je hitro pohvalila: „Letos se novega leta zelo veselim, ker ga bom pričakala v urejenem stanovanju. V ta namen sem varčevala vsa pretekla leta. V letu 1980 si bom končno lahko prvič privoščila pravi dopust. Seveda pa si želim zdravja, da bom sadove svojega truda in varčevanja lahko tudi uživala.“

Ko sem jo vprašala, kakšne so bile želje ob novem letu nekoč, mi je povedala: „V podjetje sem prišla leta 1948. Stroji so bili zastareli, danes bi jih odpeljali na odpad, takrat pa smo na njih še vedno ustvarjali, seveda z mnogo večjim trudom. Betonska tla smo polivali z vodo, da smo dosegli primerno vlažnost. Osnove smo že ustno škrobili, kar se zdi danes marsikomu nerazumljivo. Na strojih smo delali največ trde kmečke rute (to je bila takrat trenutna moda, danes jih skoraj ne vidimo več) in vsakokrat, ko sem hotela narediti

„Vedno sem si želela nove stroje in boljše delovne pogoje“

borduro, sem morala po lestvi splezati na stroj in nastaviti posebne karte na prizmo. To se je ponavljalo pri vsaki ruti, 8 ur, dan za dnevem. — Lahko si mislite, da je bila pri vsem tem moja velika želja: novi stroji in boljši delovni pogoji.

Tovarišica NADA RAK, tkalka, ki je v Svilanitu že 5 let, pravi: „Najbolj si želim, da bi dobro poslovali, ker to je tudi pogoj, da bomo uspešno premagali težavne naloge, ki smo si jih zadali z investicijo novih prostorov.“

Tovariš IVO KONČNIK, vodja izmene, v Svilanitu je 30 let in ima takšne želje: „Želim si zdravja in da bi bil mir na svetu. Nekoč sem si želel, da bi imeli nove stroje, dobro surovino in boljše delovne prostore, zaradi katerih smo se večkrat odrekli „dobičku“. Te želje se nam bodo po mnogih letih uresničile šele sedaj. Po preselitvi v nove prostore pričakujem trenutno slabšo kvaliteto in več dela za enako plačilo. V naslednjih letih se bo to veliko izboljšalo, le da jaz tega ne bom več užival.“

Tovarišica ANICA BALANTIČ, snovalka, ki je v Svilanitu že 25 let pripoveduje: „Predvsem si želim, da bi bilo moje delo pravilno ocenjeno in res plačano po vložnem trudu. Mislim, da smo na tem področju še premalo naredili in da pri nas vse preveč posplošimo. Najbolj pa si želim novega snovala, ker na tem ne morem več kvalitetno delati in zaradi tega trpi vsa nadaljnja proizvodnja. Snovalo je zastarelo in še najbolj primerno za odpad.“

Tovarišica VALERIJA SEBIČ, izdelovalka kravata, v Svilanitu 6 let ima takšne želje: „Želim si, da bi se skupaj z našo upravo čimprej preselili v nove prostore in da bi dobro poslovali. V našo proizvodnjo bi morali uvesti vsaj še en nov artikel.“

Tovarišica VERA KREGAR dela v kontroli in odpremi, v Svilanitu je 22 let: „Dolgo smo čakali in končno dočakali — želje po novih prostorih se nam bodo uresničile. Najbrž bom

„Želim si zdravja in da bi bil mir na svetu. Želje po novih delovnih prostorih se nam bodo končno uresničile“

„Predvsem si želim, da bi bilo moje delo pravilno ocenjeno in res plačano po vloženem trudu“

spremembo še najbolj občutila jaz, saj zdaj zaradi prostorske stiske večkrat ne vem kam z robo. Kljub nemogočim delovnim pogojem naredimo veliko. O tem pričajo tudi podatki o poslovanju. Vidimo, da niso bili zaman naši napori, ko smo zaradi trenutne situacije na tržišču večkrat delali nadure in proste sobote.“

Tovarišica **MARIJA MAVRIČ**, adjustirka, ki dela v Svilaitu že 16 let si želi: „Želim si, da bi imeli več sestankov in da bi bili ti tudi bolj uspešni. Večkrat se razburjamo po nepotrebnem, ko bi lahko nekdo v nekaj stavkih pojasnil vso zadevo. Delegatski sistem še ni zaživel. Mislim, da se z določenim problemom ali predlogom vedno niti ne pride do delavca. Včasih tudi naši delegati v DS, SIS ali pa še kje drugje potrdijo nekaj, ne da bi poznali mnenje svoje sredine, ali potrjujejo sklepe, ki pridejo na sejo zadnji trenutek. Zakaj včasih takšna naglica? Tudi nagrajevanje naj se izpopolni. Sistem avtokontrole mi ni všeč.“

Tovarišica **JOŽI JEGLIČ** dela pri krojenju, v Svilaitu že 15 let in si želi: „Ob novem letu si želim, da bi se vsi dobro razumeli in da bi z novim vodstvom dosegali vsaj take rezultate kot doslej. Želim si, da nas nebi zadele kakšne naravne katastrofe in pa da bi vladalo razumevanje med narodi.“

Tovarišica **IVANA SKAMEN**, bolj poznana pod imenom **KIKA**, opravlja dela tajnice v naši DO že od leta 1972. Ravno v tem času pa se poslavlja od tajniških poslov in se pripravlja na prevzem novih del in nalog na delovnem mestu socialne delavke v naši delovni organizaciji. Že od nekdaj je rada delala z ljudmi in sedaj se veseli novega delovnega mesta, kjer bo imela še več priložnosti storiti kaj za sočloveka. Kika meni, da se v današnjem času, ko zahtevamo maksimum od vsakega člana družbe, premalo posvečamo ravno temu nosilcu vseh dejavnosti — človeku. Res, da so važni stroji, oprema, stavbe, toda človeka ne smemo zanemariti.

„Za študij socialnih ved sem se odločila po treznem premisleku potem, ko sem že nekaj let opravljala dela v tajništvu. Zato sem prepričana, da je bila ta odločitev prava in zdaj si želim, da bi kot socialna delavka delo opravljala vsaj toliko dobro, kot sem ga opravljala v tajništvu.“

V svojem delokrogu imam sedaj tudi dela za naše tovarniško glasilo. To je zelo ugodno, ker se bom lahko časopisu bolj posvetila. Prej sem morala iskati čas za urejanje našega lista med svojim rednim delom in zvečer doma. Trudila se bom, da bi izboljšali kvaliteto našega glasila, da bo aktualno in zanimivo za vse. Novinarstvo me je veselilo že v šoli, posebno rada se ukvarjam s socialno družbeno problematiko. Delo pri časopisu mi pomeni neke vrste sprostitev, še posebno ker lahko delam samostojno in imam popolnoma proste roke.

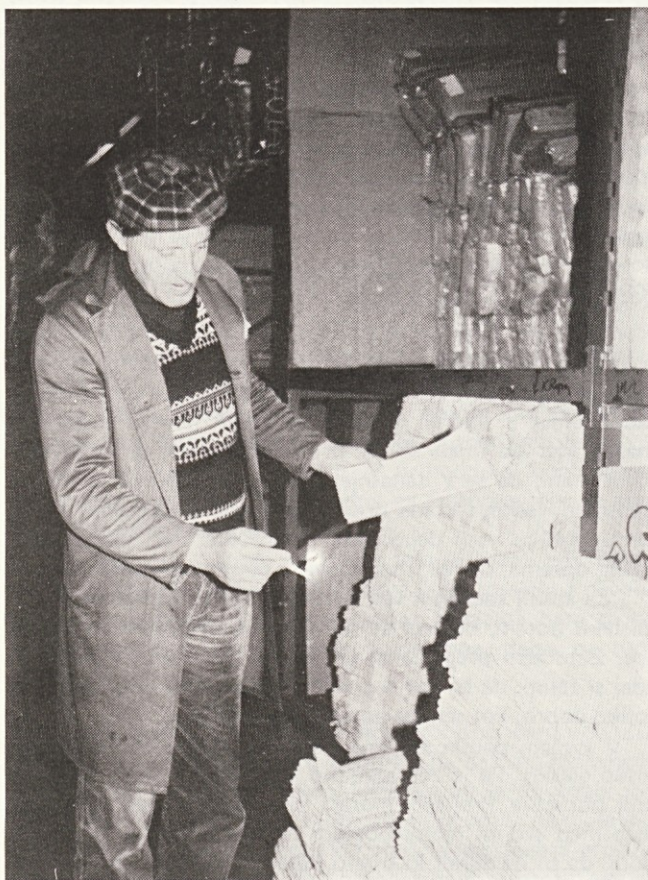

Obe si želita uspehov na novih delovnih področjih

Delo v službi enačim z delom doma. Oboje zahteva celega človeka. Želim si, da bi v prihodnjem letu končala študij, da bi bilo že konec mojih privatnih težav z varstvom otroka popoldne in z gospodinjstvom. Sicer se mi lahko zgodi, da se bom na svojem novem delovnem mestu morala soočiti najprej s svojimi lastnimi problemi in jih reševati po službeni dolžnosti.“

Tovariš ANTON PLAHUTNIK, vodja skladišča je govoril o svojih novoletnih željah tako: „Moja največja želja za prihodnost in s tem tudi za nastopajoče leto je, da bi bil zdrav. Le tako lahko delam, v delu pa najdem srečo in zadovoljstvo. Želim si, da bi bili zdravi tudi moji domači in moja številna družina čebel.“

„Želim si enotnosti in sloge med svojimi sodelavci v skladišču“

Kot uslužbenec Svilanita in kot vodja skladišča bi si želel enotnosti in sloge med delavci, ki so mi podrejeni. Moral bi zaupati in pomagati drug drugemu, želim si več solidarnosti. Le tako bi dosegli ugodnejše delovne pogoje in izboljšali naše poslovanje. Smo zaključna faza pri izvrševanju naročil in zato tudi zelo pomembna. Trudimo se, da bi kupec dobil naročeno blago vedno v določenem roku. Zavedam se, kako važno je naše poslovanje, zato bi želel ustvariti prijetno vzdušje na delovnem mestu, kar je pogoj za doseganje boljših delovnih uspehov.

Želel bi si tudi boljše stike z ostalimi skladišči in več razumevanja. Moja največja želja pa je, da bi dobili večje skladišče, v katerem bi lahko blago pregledno razporedili in kjer bi bilo dovolj prostora za pripravlanje pošiljk in za pakiranje. Žal imamo precej blaga v Javnih skladiščih, kjer plačujemo za prostor precejšnjo najemnino.“

Tovarišica FRANCKA MENCINGER, čistilka mi je v pogovoru pred novim letom povedala tole: „Želim si, da bi bila plačana po delu. Ni prav, da je enako nagrajen tisti, ki med

„Rada in z zadovoljstvom prihajam v Svilanit“

svojim delovnim časom poseda po raznih kotih in dela ne opravi zadovoljivo, kakor drugi, ki pa vlaga v delo ves svoj trud. Vem, da svoje delo v redu opravljam in zato so ljudje v Svilanitu z menoj zadovoljni. Vsi so zelo prijazni z menoj in imajo primeren odnos do mene. Želim si tudi, da bi mi vsak takoj odkrito povedal, če z mojim delom ni zadovoljen in da bi bili odnosi med nami še naprej tako dobri. Žal mi je, da sem v letošnjem letu zagrešila prekršek, zatrdno pa vem, da se to ne bo nikdar več ponovilo.

V privatnem življenju žal nimam z rožicami postlano. Seveda si želim, da bi se tudi razmere v mojem osebnem življenju v prihodnjem letu izboljšale, imam pa bolj malo upanja. Zato zelo rada prihajam v tovarno. Ko zagledam naš Svilanit, se razvedrim in pozabim na težave doma.“

Tovarišica MARIJA DOLENC, administratorica v gospodarsko finančni službi je v Svilanitu že 17 let. S svojim delom je zadovoljna, čeprav se ga včasih kar preveč nakopiči in potem tov. Dolencova preživlja prave „živčne vojne“, da ujame postavljene roke. Že od nekdaj si je želela primernejši delovni prostor, kjer bi lahko v miru, zbrano opravljala svoje delo. Ta velika želja se ji bo s selitvijo v nove prostore z nastopajočim letom tudi izpolnila. Želi si tudi, da bi se s sodelavci v Svilanitu še v prihodnosti tako dobro razumela.

V zasebnem življenju si tovarišica Marija želi predvsem uspešnosti pri delu, da bi vsi v njeni družini dosegali cilje, ki so si jih zadali. To daje človeku občutek zadovoljstva in tudi nov zagon za nadaljnje delo.

Tovariš TOMO OKORN, vodja nabavne službe si ob prehodu v novo leto želi, da bi se stabiliziralo tržišče in da bi se uredila proizvodnja reprodukcijskega materiala. Ta bi morala pokrivati potrebe končnih porabnikov. „Največje težave imamo s kemikalijami, katerih proizvodnja se ne razvija vzporedno s potrebami potrošnikov in tako smo odvisni od

S selitvijo v nove prostore se ji bo izpolnila želja po primernejšem delovnem prostoru

uvoza. Vsak ukrep v smislu varčevanja z devizami pa potem čutimo na tržišču. Tako stanje povzroča seveda zastoje in težave v proizvodnji.

„Moja želja je tudi,“ je nadalje povzel tovariš Okorn, „da bi bil kolektiv Svilanita še naprej tako enoten pri svojih odločitvah v zvezi z načrtovanjem in razvojem naše delovne organizacije. Dosedanje odločitve so bile smotrne in želel bi, da bi imeli tudi v prihodnosti vsaj tako srečno roko v gospodarskem načrtovanju. Zelo važno je tudi razumevanje znotraj kolektiva in to je tudi pogoj za uspešno reševanje problemov.“

V svojem zasebnem življenju imam velike načrte, ustvaril bi si rad svoj dom in zato si najbolj želim zdravja in moči, da bi si svoje načrte lahko tudi izpeljal.“

Na obhodu me je pot privedla tudi do naše telefonske centrale. Vstopim. Pozdravi me glasno zvonjenje. Tovarišica LJUBA POLJANŠEK dobrovoljno odgovarja na klice, prevezuje, tolaži nepotrpežljive, obljublja zvezo . . .

„Tovarišica Ljuba, kaj si želite v novem letu?“ jo vprašam vsiljivo kar med zvonjenjem. „Ah, moje želje . . .“ Vztrajno zvonjenje prekine s: „Halo, Svilanit. Takoj, prevezem. Govorite prosim, imate zunanjo . . .“

„Ljuba, si želite, da bi v Svilanitu prenehali telefonirati?“ jo še enkrat skušam prekiniti med delom. „Ne, to pa ne. Delo mora biti,“ je hitela tovarišica Ljuba brez sape, medtem ko je prevezovala linije. Njeni gibčni prsti pritiskajo na gumbe, lučke se prižigajo, kot na novoletni jelki, zvonec se nenehno oglašja.

Iz tega svojevrstnega pogovora sem povzela, da si tovarišica Ljuba želi predvsem zdravja, da bo lahko delala na svojem delovnem mestu in doma. Od nas vseh v Svilanitu pa si v novem letu želi nekoliko več razumevanja, potrpežljivosti in uvidevnosti.

„Da bi se skladišče izpopolnilo in posodobilo“

In kaj si želijo v skladišču surovin? Tu so skrivnostni. Molčeči so eden za drugim modro odkorakali mimo mene iz skladišča. Na moja vprašanja niso želeli odgovarjati, verjetno nimajo nobenih želja. Zato pa je bil njihov šef bolj ustrežljiv. MAKS NOVAK si želi, da bi se skladišče izpopolnilo in posodobilo, da bi delo mehanizirali. Velika Novakova želja je tudi, da bi bilo v skladišču manj sprememb in improvizacij. Naveličan je preseljevanja in tudi delo laže poteka, če je ves material na enem mestu.

V privatnem življenju si tovariš Novak želi predvsem zdravja.

Na svoji poti po naši tovarni sem se ustavila tudi v trgovini, kjer sem vprašala tovarišico MILENO PESTOTNIK po njenih željah. „Da le ne bi bilo slabše, kot je letos,“ mi je

„Da le ne bi bilo slabše kot letos“

med smehom odgovorila. Imajo pa v trgovini še vse polno želja, tovarišica Milena mi je povedala le najbolj gorečo — razširitev prostorov. Trgovina je majhna, zato se ne morejo dobro založiti z blagom v vseh kvalitetah. Želijo si priročno skladišče, saj bi potem lahko nabavljali blago iz skladišča gotovih izdelkov in metraže le enkrat tedensko in ne tako kot sedaj, ko nabavljajo blago skoraj vsak dan in s tem izgubljajo veliko dragocenega časa. In še se zgodi, da stranka želi artikel, ki ga ni v trgovini. „Želela bi si tudi čimboljših odnosov s skladiščem in pa da bi dobivali vedno le tisto blago, po katerem je največje povpraševanje.“

V svojem privatnem življenju si tudi Milena želi predvsem zdravja v družini, da bi lahko delali in si dokončali dom.

„Tovarišica MARINKA HRIBOVŠEK, vi greste sigurno polni pričakovanj in upanj novemu letu naproti, saj ste v službi kar na pomembni prelomnici, ko boste prevzela dela in naloge tajnice v naši delovni organizaciji in tako zapustila delovno mesto v kadrovski službi, kjer delate uspešno že od leta 1964. S kakšnimi željami stopate v novo leto?“

„Predvsem si želim zdravja, da bi lahko uspešno opravljala svoje delo na novem službenem mestu pa razumevanja in sodelovanja, brez katerih ni uspehov. Vesela sem, da se je za

prosto delovno mesto direktorja delovne organizacije prijavil človek iz naše delovne organizacije, ki ga vsi poznamo, zato lahko s tem večjo gotovostjo pričakujem ugodne delovne pogoje in sodelovanje. Vem, da se mi bo že na samem začetku novega leta izpolnila velika želja — selitev v nove prostore. To bo nedvomno ugodno vplivalo na delovni elan. Želim tudi, da ta moja premestitev nebi slabo vplivala na delo v kadrovski službi in da bi potekalo nemoteno dalje vsaj tako dobro kot doslej.“

„Kakšne želje imate v svojem privatnem življenju?“

„Službe ne morem strogo ločiti od svojega privatnega življenja. Oboje je povezano. Če sem v službi uspešna, sem tudi doma zadovoljna in srečna. Seveda si želim, da bi bili otroci zdravi in uspešni pri svojem delu. Za nas vse pa si želim, da bi na svetu vladal mir, da bi ljudje živeli v blaginji in sreči.“

Pridružimo se željam naših sodelavcev in jim zaželimo, da bi se čim več teh želja tudi izpolnilo. Zavedati pa se moramo, da nam teh želja ne bo izpolnil dedek Mraz, ampak da je uresničitev teh številnih želja odvisna predvsem od nas samih. Zato z zavihanimi rokavi v novo leto pa bo srečno za vse!

Anka Hubad

Bo Velika planina samevala?

Takšna vprašanja se seveda ne zastavljajo le bralcem Ljubljanskega dnevnika, ki je v začetku decembra objavil gornji članek, temveč je tudi med našimi delavci mnogo takšnih, ki jim podobne tolažbe o letošnji smučarji na Veliki planini niso prav nič všeč. To še posebej v teh dneh, ko so pred vrati zimske počitnice, gondole pa še vedno čakajo, da zdrsijo po novi nosilni vrvi, naši sodelavci in njihovi otroci pa po belih strminah. Tišina in mir vladata v teh dneh, po vsako leto krepko obiskanih pobočjih, pa med kočami, ki pomenijo vsem obilo možnosti, razvedrila in rekreacije. Tudi naša je med njimi; osamljena, čaka . . .

Pri Viatorju pa očitno že spijo globoko zimsko spanje in jim je najbrž vseeno, da se s tem pogrezajo v večje izgube in da se morajo mnogi smučarji in obiskovalci le ozirati proti planini.

Dolgo časa jim je bilo že jasno, da letos, prvega oktobra poteče uporabnost nosilne vrvi in da jo bo treba zamenjati. Očitno so se zganili prepozno in najbrž tako zapravili letošnjo zimsko sezono, saj si težko predstavljamo opravljanje tako zahtevnih del v zimi in stalni temperaturi pod ničlo. Pritiski z vseh strani in tudi pomoč — zlasti občinske skupščine Kamnik, jih ni prebudilo pravi hip in menda šele zdaj v okviru temeljnih organizacij združujejo denar za novo vrv, ki že izdelana čaka v sosednji Avstriji. Dovoljenja za uvoz so „izposlovan“, najbrž pa ob vsem tem manjka mnogo dobre volje nekaterih, da bi se zadeva hitreje premaknila naprej.

»MIR« NA VELIKI PLANINI

Medtem, ko se v teh zimskih dneh vrtijo žičnice širom pa naših smučiščih, žičnica v Veliko planino miruje. Snega za smuko je že dovolj, vendar bodo ljubitelji Velike planine še nekaj časa čakali na otvoritev žičnice, ki jo obnavljajo. Najprej se je zataknilo pri denarju, potem pri uvoznem dovoljenju za rezervne dele, pa tudi čas za remont zahteva svoje. Po vsem tem se bodo smučarji lahko odpravili na Veliko planino šele konec tega ali pa v začetku prihodnjega leta.

Za delavce TOZD Gostinstvo in žičnice Kamnik ta dejstva najbrž niso razveseljiva, kajti dohodka, ki bi jim ga prinesle vrteče se žičnice ter gostinski obrati, ne bo.

Velika planina pa je primer, kako pri nas rešujemo določene probleme šele tedaj, ko vlak že pelje mimo.

Ob teh negotovostih in ugibanjih, „Bo smučarija, ali ne bo“, mnogi ne stojijo križem rok, zlasti tisti, ki jim ni vseeno, kam bo zaplula barka kamniškega turizma. Že v prihodnjem letu naj bi se začela obsežna javna razprava o prihodnjem razvoju tega našega zimskošportnega centra. Zamisljena interesna skupnost pa naj bi pomenila nove možnosti za hitrejšo uresničitev zamisli. Vključevala naj bi seveda vse „porabnike“ Velike planine, torej bi morala prerasti občinske meje. Kamniška občinska skupščina, pobudnik oživljanja Velike planine, meni, da mora temeljna organi-

zacija Viator dopolniti sanacijski program in zlasti ponovno povezati hrib z dolino.

Letošnja izkušnja in seveda nemoč bo najbrž bolj kot doslej vzpodbudila nova razmišljanja o drugih možnostih pristopa. To bo seveda ena najpomembnejših nalog interesne skupnosti. Ali bo to nova žičnica, cesta ali morda nekaj povsem drugega? Morali se bomo dogovoriti in oceniti vse možnosti, upoštevajoč vse predpise o varstvu in zaščiti okolja.

Upajmo le, da se letošnje leto ne bo ponovilo in da bo tudi naša „hiška“ na planini čimprej oživela . . .

Zver Jože

Srečanje s kupci

Na zaključku jubilejnega leta smo v okviru prireditev ob našem prazniku organizirali tudi obisk kupcev naših proizvodov in poslovnih partnerjev v Svilanitu. Poleg vablencev iz cele Jugoslavije so se srečanja udeležili tudi zaslužni člani izvoznih organizacij, preko katerih plasiramo največ naših izdelkov na tuja tržišča. Pred oceno pomembnosti in uspešnosti srečanja, bi pogledali celotni potek prireditve.

Konfekcijski izdelki so kupcem ugajali

Zorica je na izviren način predstavila kravate

Že od zgodnjega jutra so se zbirali povabljeni v prostorih komerciale, saj so obisk izkoristili tudi za direktno zaključevanje poslov. Ko je prišla napovedana ura za uvodno slovesnost smo se vsi skupaj preselili v za to pripravljene in urejene skladiščne prostore gotovih izdelkov. Kljub temu, da so bili gostje iz območja cele Jugoslavije, snovi za skupne pogovore ni manjkalo in je prijetno vzdušje prekinjalo samo prihajanje novih poslovnih partnerjev. Težko bi bilo naštet, kdo vse je bil tukaj, povzetek bi nam pa gotovo pokazal prisotnost najbolj stalnih, zvestih in velikih odjemalcev.

Po kratkem pozdravnem nagovoru so se gostje pod našim vodstvom odpravili na ogled proizvodnih enot. Nemalo začudenja in pohval je bilo izrečenih ob ogledu v novo oplemenitilnico, v konfekcijske prostore frotirja in svile, v tkalnico in šivalnico. Kupci so bili presenečeni zaradi velikosti, dobre organizacije obratovanja in števila raznih operacij in del, ki so potrebna za izdelavo finalnega proizvoda. Na prijetno počutje ob ogledu tovarne je veliko vplivala tudi prijaznost delavcev v proizvodnji, ki so radi odgovarjali na vprašanja gostov in dajali dodatna pojasnila, kar velja posebej pohvaliti.

Brisače, brisače . . .

Po končanem ogledu proizvodnih obratov smo se z avtobusom in nekateri z lastnim prevozom odpravili na Bled, kjer je bil v hotelu Golf organiziran drugi del prireditve: slavnostni pozdrav in nagovor gostom ter modna revija. V kratkih in jedrnatih besedah je tov. Repič opisal razvoj Svilanita v 30 letih in probleme, ki so se pojavljali v tem času; orisal je današnje stanje in položaj Svilanita med jugoslovanskimi proizvajalci frotirja, težave, ki nas občasno pestijo in naše želje za bodoče uspešno sodelovanje s trgovino. Po končani zdravici in zahvali za gostoljuben sprejem s strani predstavnika hotelirstva se je pričela modna revija. Prikazani so bili naši letošnji konfekcijski modeli, brisače in kravate, kolekcije za leto 1980 in boutique proizvodnja ter nekaj domiselnih modelov naše kreatorke. Gostje, med njimi tudi predstavniki tiska, so prikaz naših dosežkov navdušeno sprejeli, posamezne odlomke pa so snemalci RTV Ljubljane posneli tudi na filmski trak.

Po kosilu smo si ogledali otok in prisluhnili kvalitetnemu nastopu pevskega zbora Lira iz Kamnika, ki je v ambientu

Lira je prispevala k svečanemu vzdušju

lepo urejene baročne cerkvice na otoku prispeval svoj del k svečanemu vzdušju tega srečanja. Po večerji se je ta navdih slovesnosti ob glasbi in raznih popestritvah v zabavnem delu srečanja spremenil v prisrčno obujanje spominov na preteklo poslovanje, v kovanje načrtov za prihodnost, v petje in ples.

Ko smo pred nedavnim ocenjevali uspešnost te prireditve, smo ugotovili, da je bil namen v celoti dosežen. Kupcem smo pokazali, kaj smo ustvarili v 30-letih uspešnega sodelovanja. Zavedati se moramo namreč, da so tudi oni s svojim delom pripomogli k današnjemu stanju Svilanita. S tem, da so si lahko ogledali tudi predmet naših investicij, celotni proizvodni postopek, izvedeli za načrtovanje v prihodnosti, smo jim omogočili tudi lažje razumevanje za naše probleme. Pri prodaji se največkrat pojavljata dva problema: ob konjunkturi, ko je povpraševanje večje, kot lahko proizvedemo in ponudimo, pride do zamujanja pri odpremi in s tem trpi solidnost poslovanja. Asortiman je pomanjkljiv, saj ni zalog, da bi ga kompletirali. V taki situaciji postane konkurenca še posebno nevarna in nam je zvestoba in razumevanje s strani kupcev še kako potrebna. Ko pa so razmere na trgu neugodne in prodaja naših izdelkov stagnira, nam zaloge rastejo in proizvajamo več, kot lahko sprejme trg. Tudi tedaj nam dobri in pristni odnosi s kupci ogromno koristijo, saj se ob uspešnem sodelovanju z nami maksimalno potrudijo pri plasiranju naših izdelkov končnim kupcem.

Tako vidimo, da je problemov vsak dan zvrhan koš. To srečanje je neke vrste naložba — vlaganje v boljše odnose, uspešnejše sodelovanje in razumevanje, ki nam bo v prihodnosti pomagalo pri poslovanju in doseganju postavljenih ciljev.

Ivana Skamen

Pred otvoritvijo

Leto dni je minilo, od kar je bila izrečena ideja o izgradnji nove športne hale, mi je povedal tov. Maleš Janez, ko sem ga obiskala z namenom, da bi zvedela kaj zanimivega o novem športnem objektu poleg OŠ Frana Albrehta v Kamniku.

Danes je telovadnica postavljena in na lastne oči sem se prepričala, da smo Kamničani s tem dobili objekt, ki ga bodo s pridom uporabljali šolarji. Pa ne samo oni, tudi odraslim se bo ponudila priložnost, da preizkusijo in obnovijo svoje telesne sposobnosti.

Vabim vas, da se mi pridružite na potepanju po novi, lepi športni hali; tja me je popeljal tov. Maleš, potem, ko sem nejeverno zmajevala z glavo ob poslušanju velikega števila podatkov o metrih, materialih, cenah, izgledu . . .

Dela na športni hali so skoraj gotova. Le urejanje zunanjih površin okoli objekta še pričajo, da ni še vse nared za otvoritev, ki bo 19. decembra 1979. V objekt sta dva zunanja vhoda, skozi katera bodo prihajali zunanji obiskovalci in vhod iz osnovne šole skozi *prostor za večnamensko uporabo*.

Ustavimo se za nekaj trenutkov najprej tu. Prostor v izberi 235 m² bo primeren za šolsko jedilnico, ker je poleg kuhinje v osnovni šoli in sta oba prostora povezana z večjo odprtino za izdajo malice. Mislim, da se s tem ponuja lepa priložnost za organizacijo kosil šolarjem, česar bi se zagotovo razveselila marsikatera mamica. Prostor je zelo ljubeč, ker je obit z lesom in pušča zato poznani videz domačnosti. V njem se bodo organizirale tudi manjše proslave in prireditve, sam prostor pa je s šolo ločen s harmoniko vrati.

Zapustimo ga z dobro oceno, predvsem za izvirno idejo in skrb za naše šolarje, saj jedilnice do zdaj sploh nismo imeli. Napotimo se proti *telovadnici*. Pri prvem koraku sem ostrmela, saj si nisem predstavljala, da je prostor tako velik (1273 m²); iz njega bo mogoče pridobiti tri manjše telovadnice in so v ta namen montirane posebne pregradne stene, ki bodo ob uporabi telovadnice nameščene na stropu. Zato bodo telovadnico lahko uporabljale tri skupine športnikov naenkrat.

Levo od telovadnega prostora je *galerija* in za njo „*mala telovadnica*“, kot jo po namenu uporabe imenuje tov. Maleš. Na galeriji je 250 sedežev za gledalce, mala telovadnica za galerijo pa se bo uporabljala za orodno telovadbo in podobne športne aktivnosti, za katere ni potreben velik prostor.

V telovadnici je položen poseben pod, ki se odlikuje predvsem s higienskega in praktičnega vidika. Imenuje se pulastik in ga je ŠPORTOPREMA za našo športno halo uvozila iz Holandije.

Montiran je tudi športni semafor, urejeno je označenje, razglasna postaja in ozvočenje. Torej je telovadnica nared tudi za večje športne prireditve. V novozgrajenih prostorih so urejeni garderobni prostori, sanitarije in klubski prostori, ki so že dolgo časa ranljiva točka v občini.

V sklopu gradnje projekt zajema tudi zunanjo ureditev, ki predvideva 5 asfaltnih igrišč, kolesarski poligon in atletski stadion. Če bodo na razpolago denarna sredstva, bo zunanja ureditev gotova že prihodnje leto.

Istočasno z gradnjo telovadnice je bila urejena tudi nova kotlovnica v šoli in bo s toplotno energijo napajala osnovno šolo Frana Albrehta, osnovno šolo Toma Brejca in novo športno halo.

Ogled nove pridobitve v Kamniku je končan. Pridobili smo 2476 m² pokritih prostorov: telovadnico, prostor za večnamensko uporabo, urejene garderobne prostore in sanitarije, ogrevalno postajo in nov dimnik (ki sem ga preje pozabila omeniti). Za to smo Kamničani odšteli 38,5 milj. din.

Nove prostore bodo v „mrtvih“ poletnih mesecih, ko šolarji ne bodo drgnili šolskih klopi, lahko uporabljali tudi vrhunski športniki za razne priprave. Ta možnost je s komercialnega stališča zelo ugodna, saj bo prinesla marsikateri prepotrebnemu dinar za nadaljnjo ureditev . . .

Gotovo se novih prostorov najbolj veselijo šolarji; do zdaj je vsakemu pripadalo komaj 0,46 m² telovadne površine; z novo pridobitvijo se bo podvojila. Veselimo pa se jih lahko tudi odrasli, saj se nam nudi lepa možnost, da se vsaj enkrat tedensko srečamo v novi telovadnici.

Franc Novak

Rekreacija nas sprošča

V naši tovarni se vedno bolj pogosto sprašujemo, kako je z rekreacijo pri nas. Zanima nas, ali naši delavci izkoristijo del svojega prostega časa za rekreacijo, v kakšni meri skrbijo za svojo kondicijo, za fizično in duševno pripravljenost. Mnogi se ukvarjajo s športom, se vključujejo v razne rekreacijske skupine v krajevnih skupnostih, natančna anketa pa bi nam dala verjetno porazne rezultate. Mislim, da naši delavci premalo skrbijo za svoje fizične sposobnosti, ne da bi se tega sploh zavedali.

V preteklosti sta bila prosti čas in rekreacija privilegija vladajočih družbenih razredov, danes pa je to dosegljivo vsem članom naše industrijsko razvite družbe.

Rekreacija obsega:

- rekreacijo v odmorih med delovnim časom,
- dnevno rekreacijo,
- rekreacijo v času tedenskega počitka,
- rekreacija med letnim dopustom.

Šport je zajel ves svet. Do nedavnega je bil šport utesnjen v okvir pravil in predpisov in je bil v glavnem usmerjen v tekmovalno dejavnost. Rekreacijske dejavnosti pa skušajo narediti iz pasivnih gledalcev športnih prireditev aktivne rekreativce. Dokazovanje in preizkušanje zmogljivosti in

sposobnosti sedaj ni več samo domena vrhunškega športa. Tudi rekreativci, povprečno sposobni športniki se naj pomerijo v športu in doživljajo svoje športne uspehe.

Mnogi problemi sodobnega človeka so zaradi novega načina dela in krajšega delavnika prenešeni s področja dela v prosti čas. V tem je pomembna zveza med delom in športno rekreacijo. Delamo zato, da bi imeli prosti čas za igro, šport, kulturo, zabavo itd. in prosti čas imamo zato, da bi utrjevali fizične sposobnosti telesa, ker so te potrebne za uspešno delo. Človek ne more uspešno delati, če nima brezhibnih funkcij telesa. Pomanjkanje gibanja med delom in v prostem času povzroča postopno propadanje človeškega telesa.

Pri športni rekreaciji se človek giblje spontano, lahko misli in čuti. Pri delu predvsem v moderni proizvodnji teh možnosti ni, ali pa so zelo omejene. Delavca nadzoruje pri delu predstojnik, ritem gibanja mu narekuje stroj, predmet duševne zaposlitve diktira delovni problem. Pri tem gre za kulturne vrednote, za fizično sposobnost, za ustvarjalno delo, produktivnost, zdravje in obrambno sposobnost.

Rekreacija zato ne sme biti več le domena posameznika, marveč interes vseh osnovnih družbenih institucij (družina, šola, organizacija združenega dela, krajevne skupnosti). Sodelovanje vseh teh institucij daje edinstveno možnost sistematičnega in programskega razvoja rekreacije.

Rekreacija, posebno športna rekreacija ima izrazito družbeni značaj, saj združuje ljudi v prostem času, da bi lahko posamezniki in celotna skupnost realizirali cilje.

Ne gre nam samo za to, da bi z rekreacijo dosegli večjo produktivnost, da bi odstranili družbi in posamezniku škodljive pojave, gre za mnogo več. Želimo ustvariti človeka, ki bi bil srečen v svojem delovnem okolju in v prostem času doma in bi bil s svojimi moralnimi, duševnimi in telesnimi kvalitetami vreden član naše družbe.

Rekreacija je tista svobodna organizirana aktivnost, ki fizično, psihično in socialno bogati, sprošča in obnavlja človeka ter ga pomaga oblikovati v vsestransko razvito osebnost.

Franc Novak

Program rekreacije

za leto 1980

JANUAR:

- smučarski tečaj za začetnike in rekreativce

FEBRUAR:

- smučarski tečaj za otroke naših delavcev (če bo dovolj snega v dolini).

MAREC:

- prvenstvo Svilanita v veleslalomu,
- občinsko sindikalno prvenstvo v veleslalomu,
- republiška tekstiliada v veleslalomu in smučarskih tekih

APRIL:

- republiška tekstiliada v kegljanju,
- občinsko sindikalno prvenstvo v kegljanju

MAJ:

- kolesarski trim „VSI NA KOLO ZA ZDRAVO TELO“ s piknikom v naravi,
- kolesarski trim z ogledom neke znamenitosti – smer neznano,
- planinski izlet – pohod Kamnik – Bistričica – Kamniški vrh.

JUNIJ:

- plavalni tečaj za otroke naših delavcev

JULIJ – AVGUST:

- možnost organiziranja plavalnega tečaja na morju v našem počitniškem domu na Rabu.

SEPTEMBER:

- planinski pohod „SVILANITOVCI NA VRHU TRIG-LAVA“
- občinsko sindikalno prvenstvo v odbojki,
- tradicionalni troboj DEKORATIVNA – INDUPLATI – SVILANIT (kegljanje, odbojka, streljanje, šah, tenis, namizni tenis).
- planinski pohod – z avtobusom do Logarske doline – Okrešelj – Kamniško sedlo – Kamniška Bistrica

OKTOBER:

- tekmovanja v počastitev tovarniškega praznika (kegljanje, odbojka, streljanje, namizni tenis, šah)

NOVEMBER:

- rekreacijsko plavanje pri Šternu,
- prvenstvo Svilanita v plavanju pri Šternu na Ježici.

V letu 1980 bomo imeli v telovadnici rekreacijsko telovadbo vse leto pod strokovnim vodstvom.

Program športno-rekreativne dejavnosti pa bo obsegal različne panoge in aktivnosti, da bo ustrezal željam vseh posameznikov. Dobrodošel je vsak, ki bi bil pripravljen sodelovati v naših akcijah z udeležbo in s pripombami.

Naš ustaljen program za sindikalni dan bi radi nekoliko spremenili. V sindikalni izlet bi vključili tudi krajši sprehod v naravi, da bi nekoliko poskrbeli tudi za celo telo in ne samo za želodec v gostilni. Sindikalni izlet moramo pripraviti tako, da se udeleženci razgibajo v naravi na svežem zraku, spoznajo naravo in druge znamenitosti naše ožje in širše domovine.

MLADOPOROČENCI

STOPILI SO NA NOVO ŽIVLJENJSKO
POT – POT V DVOJE. NAJ JIH SPRE-
MLJA SREČA IN ZADOVOLJSTVO.

Jožica Lanišek

Tekmovanje v počastitev Dneva republike

Osnovna organizacija ZSMS Svilanit je v počastitev Dneva republike organizirala tekmovanje v kegljanju, streljanju, šahu ter namiznem tenisu. Tekmovale so ekipe mladink, mladincev ter članic in članov naše delovne organizacije. Tekmovanje je potekalo v pravem športnem duhu, posebno pa moramo pohvaliti udeležbo, kajti cilj organizacije tekmovanj v počastitev Dneva republike je bil predvsem čim večja udeležba tekmovalcev. Ta namen je bil tokrat dosežen, prav tako pa je bilo doseženih nekaj zelo dobrih rezultatov:

KEGLJANJE

Člani, mladinci

1. Franc NOVAK	427 kegljev
2. Stane KOZOLE	393 kegljev
3. Jože GORIČAN	369 kegljev
4. Franc CAFUTA	348 kegljev
5. Stane JENC	346 kegljev
6. Franc KOŠIR	338 kegljev

Članice, mladinke

1. Mojca KOROŠEC	351 kegljev
2. Helena ZIKA	337 kegljev
3. Zofka GOLOB	334 kegljev
4. Helena ŠPACAPAN	303 kegljev
5. Nina OSOLIN	280 kegljev
6. Marija PODBEVŠEK	262 kegljev

Ekipno so bili doseženi naslednji rezultati:

Člani, mladinci

1. ČLANI	1244 kegljev
2. MLADINCI	1077 kegljev

Članice, mladinke

1. ČLANICE	947 kegljev
2. MLADINKE	920 kegljev

STRELJANJE

Člani, mladinci

1. Ivan RIFEL	152 krogov
2. Dušan ZLATNAR	140 krogov
3. Anton ŠMIDOVNIK	133 krogov
4. Franc KOŠIR	133 krogov
5. Stane JENC	94 krogov
6. Franc NOVAK	86 krogov

Članice, mladinke

1. Mija TRTNIK	151 krogov
2. Olga BREZNIK	132 krogov
3. Pavla MENČAK	102 kroga
4. Nina OSOLIN	95 krogov

5. Majda LEVEC	69 krogov
6. Helena ZIKA	69 krogov

Ekipno so bili doseženi naslednji rezultati:

Člani, mladinci

1. ČLANI	371 krogov
2. MLADINCI	367 krogov

Članice, mladinke

1. ČLANICE	385 krogov
2. MLADINKE	233 krogov

ŠAH

I. kolo

1. CAFUTA	:	ZLATNAR	(zmaga CAFUTA)
2. PIRŠ	:	STEHNIČAR	(zmaga PIRŠ)
3. STANKOVIČ	:	KOŠIR	(zmaga KOŠIR)

II. kolo

1. CAFUTA	:	STEHNIČAR	(zmaga STEHNIČAR)
2. PIRŠ	:	KOŠIR	(zmaga PIRŠ)
3. STANKOVIČ	:	ZLATNAR	(zmaga STANKOVIČ)

III. kolo

1. CAFUTA	:	KOŠIR	(zmaga CAFUTA)
2. PIRŠ	:	ZLATNAR	(zmaga PIRŠ)
3. STANKOVIČ	:	STEHNIČAR	(zmaga STANKOVIČ)

Ekipno so zmagali člani z rezultatom 7 : 2.

NAMIZNI TENIS

Člani, mladinci

1. SVETEC	:	KOŠIR	(zmaga SVETEC)
2. NOVAK	:	ZVER	(zmaga NOVAK)
3. KADDOURA	:	ZLATNAR	(zmaga KADDOURA)

Članice, mladinke

Rezultat 3 : 0 za MLADINKE

Prehodni pokal na tekmovanju v počastitev Dneva republike je osvojila ekipa ČLANOV in ČLANIC, ki je osvojila 30 točk, ekipa MLADINK in MLADINCEV pa je osvojila 10 točk.

Osnovna organizacija ZSMS Svilanit želi vsem sodelavcev v novem letu še v nadalje veliko delovnih uspehov ter osebne sreče!

Športni pozdrav!

ALI ŽE VESTE...

... da bo naša vratarska služba dobila v novem letu ojačanje — administratorja — evidentičarja. Ta bo razbremenil vratarja, ki bo „konicah“ ne dohaja Svilanitovcev z zapisovanjem prepoznih, prezgodnjih in vmesnih sprehajalcev. Tako izpopolnjena vratarska služba bo z natančnejšim zapisovanjem preprečila nesoglasja med nekaterimi prizadetimi, ki tudi na tem področju tekmujejo v popularnosti.

S to rečjo je pa tako, modrujejo prizadeti, da jih zjutraj, ko zamudijo, vsi vidijo, ko pa preje oddidejo pa nihče...

Kaj je družina?

izposojene misli

Odrasli in otroci govorimo isti jezik. Te se pravi, besede so iste. Kaj pa nam te besede pomenijo? Tu se odrasli in otroci razhajamo. Poglejmo, kaj razumejo šolarji pod besedo družina. Presenetljive stvari so prišle na dan.

Družino sestavljajo najmanj trije ljudje, od teh mora biti najmanj ena ženska.

(Tine, 9 let)

V družini je pogosto kdo noseč, zato nastaja toliko družin.

(Urša, 8 let)

Družino je zelo lahko spoznati: oče je vedno največji, mama vedno najdebelejša, otroci so manjši in bolj suhi.

(Vera, 6 let)

Moj očka zmeraj pravi: „Mi smo prava družina“. S tem hoče povedati, da se vsi lepo razumemo. Čisto slučajno je, da sem se jaz po rojstvu lepo razumel s svojimi starši.

(Marko, 8 let)

Družina je, kadar očka zasluži dnear, mama pa spet vse zapravi.

(Suzana, 7 let)

Če moški nima družine, je samec. Samec si vedno poskuša ustvariti družino, a mu ne uspe.

(Peter, 10 let)

Če pri nas ne bi imeli očeta, ne bi bili družina, ker se moja mama boji vlomilcev.

(Anja, 7 let)

Kljub temu, da se je moj očka smrtno ponesrečil, imamo družino. Moja mama zna to perfektno.

(Vojko, 9 let)

V družini spita vedno dva človeka skupaj, zato je družina potem vedno večja.

(Robi, 7 let)

Oče mama in jaz smo družina. Včasih je družina tudi moj brat Milan. Ampak Milan je pogosto poreden.

(Julka, 6 let)

Družina je, če imajo ljudje enak priimek in ČE EDEN kuha, postilja in pere za vse.

(Andrej, 7 let)

Družina vedno stanuje skupaj, ker ni mogoče vsakemu posebej nositi kosila.

(Jože, 8 let)

Družino je najlaže videti na pogrebu, ker se takrat vsi zberejo. Tisti, ki jokajo ob grobu, so družina.

(Mina, 9 let)

Kadar pride moja babica, gre očka takoj od doma in pusti mamico in mene sami z družino.

(Helena, 7 let)

Naša družina ima poseben vonj. To vidimo po tem, da nas naš pes vedno najde med drugimi ljudmi.

(Viki, 9 let)

(Izposojene misli otrok iz glasila delovne organizacije DEKORATIVNA)

POSLOVNO ZDRUŽENJE
TEKSTILNE INDUSTRIJE
L J U B L J A N A
TEMELJNA ORGANIZACIJA
ZDRUŽENEGA DELA

UNITEX - LJUBLJANA

Delovna organizacija UNITEX Zunanja trgovina, p.o.,
Ljubljana, Titova cesta 81, opravlja naslednje posle:

- izvoz:
vseh vrst tkanin, usnjenih in krznenih izdelkov, ple-
tenin in konfekcije,
- uvoz:
surovin, reprodukcijskega materiala, strojne opre-
me, utenzilij in nadomestnih delov ter barv in ke-
mikalij,
- posreduje v zunanji trgovini,
- notranja trgovina na debelo.

ALI STE ŽE SLIŠALI ...

... kakšna krivica se je pripetila
našemu sodelavcu?

Letalo proti Hanovru mu je pred
nosom odletelo, kljub njegovemu zagotovitlu,
da ima potni list doma ...

ALI STE ŽE SLIŠALI ...

... da se da plesati tudi
brez glasbe in krepkega dekleta,
v intimni svetlobi medfaznega
skladišča?

To zmorejo borci za pravice
v ortopedskih čevljih ...

ALI ŽE VESTE ...

... da delavkam v menzi poleg osebnih varovalnih
sredstev, pripada tudi na 5 oseb en mesarski cekar, ki
mora biti raztegljiv, z močnimi ročaji, zračen, pred-
vsem pa odporen proti vratarjevi kontroli ...

Zahvala

Ob smrti najine drage mame se iskreno zahvaljujemo
vsem sodelavcem za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje
in spremstvo na njeni zadnji poti.

Vinko in Vida ROZMANIČ

JUGOTEKSTIL

JUGOTEKSTIL IMPEX

LJUBLJANA

Titova 1-3

Telefon: 23-942 do 23-949
Telegram: Slovtext, Ljubljana
Telex: 31393 YU JTX Lj
POB: 237 A

Dejavnost:

- I: Izvozno — uvozni posli v tekstilni industriji, po-
sebno za:
tekstilne surovine, polproizvode, finalne proiz-
vode,
barve, laki, kemikalije, kavčuk
usnje in usnjeni izdelki,
papir in papirna konfekcija,
medicinski in farmacevtski proizvodi ter medicin-
ski instrumenti,
oprema za rudarstvo in gradbeništvo,
strojno, železno in drugo industrijo.
- II: Posredovanje v zunanjetrgovinskem prometu
- III: Zastopstvo inozemskih firm
- IV: Trgovina na veliko z neprehrambenimi proizvodi

Predstavništva:

11000 Beograd, Topličin venac 3/I, tel. 623-790
41000 Zagreb, Savska 41/IX, tel. 511-607
51000 Reka, Dositej Obradoviča 14/II tel. 22-015
71000 Sarajevo, Boriše Kovačevića 14/II, tel. 37-686
91000 Skopje, Gradski zid blok V, tel. 21-215
Praga, ČSR,
Nairobi, Kenija

ALI ŽE VESTE ...

... da so v komerciali dan pred sprejemom povab-
ljenih kupcev pod strokovnim vodstvom položili tepih
na stopnice, ki so že nekaj mesecev gole kljubovale
tanjšim in debelejšim petam. Pozabili pa so namestiti
opozorilno tablo POZOR TEPIH, SMRTNO NE-
VARNO ali kaj podobnega. Zato so morali uslužbenci
komerciale organizirati za ta dan ob stopnicah dežur-
no službo, ki je sproti opozarjala vsakega gosta po-
sebej na novo pridobitev na stopnicah. Le po njihovi
zaslugi je minil sprejem srečno, brez nezgod.

Dežurstvo na stopnicah so nato ukinili. Verjetno
menijo, da domači niso tako pomembni. In tudi če se
kdo zaplete med palice in zgrmi z drsečim tepihom
vred navzdol, bo to nezgoda pri delu. Tako ne bo
nihče prizadet pri dohodku, polomljene ude pa po-
zdravi mavec.

POTRDITE ZDRAVSTVENE KNJIŽICE, PRE-
DEN SE NAPOTITE V KOMERCIALO ...

Foto arhiv

Za vzor: Zdravo...

Zabavno...

„KAMNIŠKI TEKSTILEC“ LETNIK XVII. ŠT. 11–12
GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE
„SVILANIT“ KAMNIK
GLASILO UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR:
Balantič Silvo, Huban Anka, Alenka Doplihar,
Stankovič Brane, Okorn Tomaž
Tehnični urednik: SKAMEN IVANA
Odgovorni urednik: BORIS ZAKRAJŠEK
NAKLADA: 800 IZVODOV
Tisk: Mestni muzej Idrija

... in poceni

Foto arhiv

